



VALORACIÓ 4 ANYS DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

La Taula del Tercer Sector: "L'evolució de la renda garantida de ciutadania és positiva, però les pitjors dades de pobresa dels últims 10 anys fan necessàries més millores en la prestació"

- Quatre anys més tard de la posada en marxa, 160.000 persones reben la prestació, un 10% de les persones en situació de pobresa a Catalunya.
- Les entitats socials defensen que cal aplicar-hi canvis perquè sigui efectiva. "És un dret absolutament indispensable per reduir la pobresa crònica que ha empitjorat amb la Covid-19 i ha de funcionar al 100%".
- Encara hi ha persones en situació de pobresa severa que no tenen accés a aquest dret perquè: els requisits continuen sent massa excloents, el càlcul dels ingressos és rígid, la compatibilitat amb les rendes del treball és massa exigent, no és compatible amb les ajudes a l'habitatge i segueix sense haver-hi una correcta coordinació amb l'ingrés mínim vital, entre altres raons.

Barcelona, 15 de setembre de 2021.- La Taula del Tercer Sector Social de Catalunya -que aglutina 35 federacions i grans organitzacions que agrupen més de 3.000 entitats socials catalanes que treballen per reduir la pobresa, l'exclusió i les desigualtats- valora els primers quatre anys d'implementació de la renda de ciutadania que, actualment, arriba a gairebé 160.000 persones a Catalunya (*Principals dades sobre la implementació de la RGC*. Departament de Drets Socials, març 2021). El **grau de cobertura és d'un 10% de les persones en situació de pobresa a Catalunya**, que són més d'1.600.000 (*Enquesta de Condicions de Vida*. IDESCAT, juliol 2021).

La Taula del Tercer Sector Social defensa que **aquest dret és absolutament indispensable per lluitar contra una pobresa crònica que ha empitjorat amb la crisi social de la Covid-19**. Les entitats



Nota de premsa

socials creuen que l'evolució de la prestació és positiva perquè la gestió ha anat millorant progressivament però que, davant les pitjors dades de pobresa dels últims 10 anys, cal introduir-hi més millores perquè funcioni al 100%. La taxa AROPE de risc de pobresa o exclusió social ha tornat a pujar i és del 26%, una xifra que no es veia des del 2012 enmig de les conseqüències de l'anterior crisi del 2008. **"Si volem que aquest dret arribi a totes les persones que estan en una situació de pobresa severa i sigui efectiu, cal continuar aplicant més canvis en la renda garantida de ciutadania perquè aquest context de crisi social greu ho demana"** argumenta la Taula. D'altra banda, el tercer sector social valora positivament que la Generalitat hagi creat la Comissió de Govern de la RGC, un òrgan de cogovernança que avalua i fa el seguiment de l'aplicació i el funcionament de la prestació i que compta amb representants de la Generalitat, organitzacions sindicals i empresarials, entitats representatives del treball social i del món local i les mateixes entitats socials. És per això que la Taula proposa els següents canvis:

1. Els requisits per accedir a la renda garantida de ciutadania encara són massa excloents perquè persones que estan en una situació d'extrema gravetat social continuen quedant-ne fora. És el cas de les persones que no poden demostrar dos anys de residència; les persones en situació administrativa irregular; les persones joves menors de 23 anys que no compleixen els requisits d'excepcionalitat com el cas de les persones joves extutelades (col·lectiu que amb la renda mínima d'inserció sí formava part d'aquestes excepcions); les persones sense llar, les persones que surten de la presó i les que han perdut la seva condició de refugi o asil i que no disposen de la documentació en regla. És imprescindible que els requisits siguin més flexibles i s'adaptin a la realitat de les persones que mai podran complir amb aquestes condicions per la seva situació de màxima exclusió, però que indubtablement han de ser-ne beneficiàries.

2. El càlcul dels ingressos (rendes i patrimoni) **és rígid** perquè no té en compte situacions personals molt complexes. Per exemple, hi ha persones a qui se'ls denega la prestació perquè consta que estan rebent una pensió establerta en una sentència de divorci que en realitat no



Nota de premsa

cobren o perquè se'ls té en compte un patrimoni que no és real i que no pot generar cap rendiment econòmic. Una vegada més, el sistema ha de ser més flexible.

3. La compatibilitat amb les rendes del treball és molt exigent. És compatible i complementària amb els contractes a temps parcial sempre que els ingressos siguin inferiors a l'IRSC i en els casos de famílies monoparentals amb fills a càrrec, les famílies nombroses i les persones més grans de 55 anys en situació d'atur de llarga durada i amb els contractes a temps complet però de curta durada. En canvi, no ho és amb els contractes amb sous baixos a temps complet de llarga durada ni els de temps parcial amb sou inferior a l'IRSC de col·lectius que no formen part de les anteriors excepcions. Cal que la prestació sigui compatible amb totes les rendes del treball amb sous baixos, amb independència del tipus de jornada.

4. No és compatible amb els ajuts a l'habitatge perquè es fa una lectura massa restrictiva de la llei. La renda garantida de ciutadania només és compatible amb ajudes per a situacions d'emergència (puntuals) i el lloguer es considera que no ho és. Cal crear una prestació de l'habitatge que complementi la RGC tenint en compte que la pandèmia ha agreujat les dificultats d'accés a un habitatge digne i assequible d'abans de la Covid-19.

5. Falta la implicació dels agents socials territorials. No s'han posat en marxa les taules de coordinació territorials i cal fer-ho amb rapidesa perquè són clau per acostar la prestació a les persones i per introduir en el sistema a aquells col·lectius que estan quedant-ne fora. Des del territori, es pot ser més precís amb les necessitats reals i es pot comptar amb l'expertesa i el coneixement dels agents que coneixen bé la comunitat i les persones, com els serveis socials locals i les pròpies entitats socials.

6. No es té en compte l'acompanyament i suport que necessiten les persones per tramitar la prestació. El pes continua recaient en les entitats socials que estan posant-hi recursos humans i econòmics propis. Aquesta manca d'acompanyament de l'Administració és un hàndicap



Nota de premsa

perquè dificulta que les persones puguin ser autònomes a l'hora de sol·licitar la prestació quan hauria de ser tot el contrari, caldría empoderar-les.

7. No hi ha una coordinació correcta entre la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital. Els dos governs, català i espanyol, han de tancar amb urgència el conveni de col·laboració que ha de garantir un bon encaix de les dues prestacions. A Catalunya, 46.400 persones reben l'IMV.

A més, la Taula del Tercer Sector reclama una **actualització de l'import** perquè la renda garantida de ciutadania s'estableix a partir de l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC) que no s'actualitza des del 2010 i també és necessari **comptar amb dades específiques i actualitzades sobre els diferents perfils** de les persones beneficiàries perquè aquesta informació (edat, sexe, origen, formació, si es té alguna discapacitat, etc.) ajuda a l'hora de dissenyar les polítiques socials per reduir la pobresa.

Més informació:

Laura Castro Renard

Comunicació i Premsa

comunicacio@tercersector.cat

678 524 650